athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

அத்தியாயம் 10

21ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியா

இந்தியா 20-வது நூற்றாண்டுக் காலத்தில் குறிப்பாக அந்த நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பகுதியில் சமூகப்-பொருளாதாரக் களங்களில் மிகவும் குறிப்பாக விவசாயம் மற்றும் அரசியல் களங்களில் பல மேம்பாடுகளைக் கண்டுள்ளது. இந்தியர்கள் ஒருமைப்படுவதில் செல்வாக்குச் செலுத்தவும், அவர்களின் தேசியநிலை மற்றும் சுதந்திரத்தை அடைவதை நோக்கிப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை துவக்கவும் பன்மையில் ஒற்றுமை என்பது முக்கியமான காரணியாக இருந்தது. அது கிட்டத்தட்ட வெளிநாட்டவர்களை நாட்டிலிருந்து விரட்டுகின்ற போராட்டத்தின் உருவிலும், குறிப்பாக 1947லிருந்து மிகவும் குறிப்பாக அரசியலின் குடியரசு மாதிரி தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து பல கோடிக்கணக்கான மக்களுக்காக வாழ்வு மற்றும் பாதுகாப்பை வழங்கும் நிலவுகின்ற முறைமைகள் மற்றும் நிறுவனங்களை மாற்றியமைக்கும் உருவிலும் இருந்தது.

இந்திய மக்களது வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மிக நீண்ட தன்மையுடையதாக இருந்தது. அவர்களுக்கு முன்பு பொருளாதார மேம்பாட்டின் மிகப்பெரிய பணி இருந்தது. பாதுகாப்புடன் கூடிய பொருளாதார வளமை, சமூக இணக்கம் மற்றும் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை நோக்கி நடைபோடுவதற்கு, பல தலைவர்களுக்கிடையே பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, இராஜேந்திரப்பிரசாத், பட்டேல் மற்றும் அம்பேத்கர் போன்ற சிறந்த மனிதர்கள் மற்றும் எதிர்கால நோக்கர்கள் 50 மற்றும் 60-களில் தொடங்கி அவர்களால் முடிந்த அளவு மக்களுக்காகச் பலதிட்டங்களை தீட்டி நிறைவேற்றினர். ஆனால், அவைகளைச் சாதிக்கும் முயற்சியில், மிகக் கடினமான சவால்களை அவர்கள் சந்திக்க நேர்ந்தது. குறை கூறுபவர்களின் கருத்துகள் இருந்தும் அதிர்ஷ்டவசமாக அவர்கள் அதை சரிசெய்தார்கள். மற்றும் ஒரு ஸ்திரமான வளர்ச்சி சகாப்தத்திற்கு

வழிகாட்டியாகவும் இருந்தார்கள். இருப்பினும், சுதந்திர இந்தியாவின் இந்தக் காலம் நீண்ட நாள் நீடிக்கவில்லை. தேசத்தின் ஸ்திரத்தன்மைக்கும் மக்களின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் மிகவும் கடினமான சூழ்நிலைகளின் மூலம் பொறுப்பு மற்றும் வழிகாட்டலை பெற்றிருந்த நலிந்த தலைவர்களுடன் கூடிய நிலையற்ற காலத்தால் அது தொடரப்பட்டது. ஆனால், மிகச் சமீபத்தில், அடல் பிகாரி வாஜ்பாயால் தலைமைவகித்த தேசிய ஜனநாயக கூட்டணி அரசாங்கத்தில் இந்திய அரசியல் முறைமை மற்றும் அதன் நிறுவனங்களின் மேன்மை இருந்தது. இந்தக் காலத்தில், உள்நாடு மற்றும் பன்னாட்டளவில் செய்பாட்டின் பல களங்களில் அனைத்துப் பகுதி வளர்ச்சியை இந்திய கண்டது என்று கூறப்பட்டது. இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடன் நெருக்கமான ஒத்துழைப்பையும், அமெரிக்க, இங்கிலாந்து, ரஷ்யா மற்றும் சீனா போன்ற நாடுகளுடன் நோக்கம் செறிந்த நேர்மறையான உறவையும் தேசிய ஜனநாயக கூட்டணி அரசாங்கத்தின் வெளியுறவுக் கொள்கை ஏற்படுத்தியது என்று மேலும் கூறப்பட்டது.

பிரதம மந்திரியாக முனைவர் மன்மோகன் சிங்கின் சீரிய தலைமையிலும், பல்வேறு தேசிய மற்றும் பிராந்தியா அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த பல சிறந்த உறுப்பினர்களும் இடம்பெற்றுள்ள ஆளுவோரின் ஒரு புதிய அமைப்பில் இந்திய வாக்காளர்களின் நன்னம்பிக்கையை மே-2004ல் மக்களவைக்கு நடந்த தேர்தல்கள் கண்டன. பிராந்தியக் கட்சிகளின் ஆதிக்கம் நடக்கின்ற மற்றும் வெளியிலிருந்து தேசத்தை ஆள்வதிலும் அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும் இடது மற்றும் வலதுசாரிக் கம்யுனிசக் கட்சிகளின் ஆவலான ஒரு பங்கைப் பெற்றிருக்கின்ற கணிக்கமுடியாத அல்லது எதிர்பாராத மேம்பாடாக இது உள்ளது. தேசிய அரசாங்கத்தை எந்நிலையிலும் குறை கூறுகின்ற பலரின் இயல்பான கருத்தாக இது உள்ளது. இருப்பினும், அமைப்புக் கூறுகளின் ஒத்துழைப்பு வழங்கப்பட்ட தற்போதைய ஐக்கிய முற்போக்கு அரசாங்கம் சிறந்து செயல்படும் எனத் தோன்றுகிறது. வருகின்ற வருடங்களில் ஒரு சிறந்த இந்தியாவைச் சாதித்து இந்தியர்களுக்கு உதவுவதற்கு 21-ஆம் நூற்றாண்டிலுள்ள அரசாங்கம் முன்னேற முடியும், பொருத்தமான திட்டங்களை துவக்கமுடியும் மற்றும் திட்டவட்டத்துடன் அவைகளை நிறைவேற்ற முடியும் என்று ஒவ்வொருவரும் நம்ப முடியும்.

10.1 தற்போதைய நிலை

உறுதியான சாதனைகள் மூலமாக திருப்திகரம் அல்லது அதிக திருப்திகரமான முடிவுகளை அடைந்துள்ள இந்தியாவில் உள்ள சில களங்கள் பின்வருகின்றன. இவைகள், இச்சிறந்த நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கான ஒரு வழிகாட்டியாக உதவவும் பணிபுரியவும் முடியும். சமூக மேம்பாடு, பொருளாதார வளர்ச்சி, அரசியல் மாற்றம் மற்றும் நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் போன்றவைகள் கணக்கில் எடுக்கப்பட்ட மற்றும் ஆராயப்பட்ட களங்களாகும். இவைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தெளிவான புரிதிறனுக்காக சில துணைக் களங்களினடியில் விளக்கப்பட்டு பகுத்தாயப்படுகிறது.

1. *சமூக மேம்பாடு*

பொதுவாகவே. பல்வேறு தன்மைகளில் பல்வேறு ஜாதிகள். மதங்கள், மொழிகள், கலாச்சாரங்கள் மற்றும் இனங்கள் நிலவுகின்ற ஒரு பன்மைச் சமூகமாக இந்தியா உள்ளது. உலகில் மக்கட்தொகை ரீதியாக சீனாவிற்கு அடுத்து இரண்டாவது பெரிய நாடாக இந்தியா இருக்கிறது. 1872-ல் முதலாவது அகில இந்திய மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு முடிக்கப்பட்டது. 1881-லிருந்து ஒவ்வொரு பத்து வருடத்திற்கு ஒருமுறை மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 1920-வரை இந்தியாவின் மக்கள்தொகை மெதுவாக வளர்ந்தது. 1911-லிருந்து 1920 வரையிலான பத்து ஆண்டுகளிலும் மற்றும் 1921-லிலும் பரவும் நோய்கள் நிலவியதற்கிணங்க மக்கள்தொகை வளர்ச்சியில் சரிவு இருந்தது. அட்டவணை 1ல் காட்டியுள்ளதைப் போல சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மிக அதிக அளவு இருந்திருக்கிறது.

மேலும், 2001ன் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பிற்கிணங்க, இந்தியாவின் மக்கள்தொகை 102.7 கோடியாக இருந்தது. அது 1991-ன் மக்கள்தொகை மீது 21.34 சதவீதம் அதிகரித்திருந்தது. அதே காலத்தில் இறப்பு விகிதம் குறைந்திருந்ததாலும் வாழ்வு எதிர்பார்ப்பு அதிகரித்திருந்ததாலும் இவ்வதிகரிப்பு இருந்தது. 2001-ன் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, கவன ஈர்க்கும் விவரங்கள் சில பின்வருகின்றன.

அ. நாட்டின் ஒட்டுமொத்தத்திற்கான சராசரி மக்கள்தொகை நெருக்கம் ஒரு சதுர கிலோமீட்டருக்கு 324 நபர்கள் ஆகும்.

ஆ. ஒரு சதுர கிலோமீட்டருக்கு 9294 நபர்களுடன் மிக அதிகமான மக்கள் நெருக்கத்தை டெல்லி பெற்றுள்ளது.

இ. மாநிலங்களிடையே, 904 நபர்களின் மிக அதிகமான நெருக்கத்தை மேற்கு வங்கம் பெற்றிருக்கும் வேளையில், அருணாச்சலப் பிரதேசத்தில் ஒரு சதுர கிலோமீட்டருக்கு அது 13 நபர்களாக உள்ளது.

அட்டவனை 1 - பத்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இந்திய மக்கள் தொகையும் வளர்ச்சி விகிதமும்

வருடம்	மக்கள் தொகை மில்லியனில்	பத்துவருட வளர்ச்சி விகிதம் (%)	சராசரி வருடாந்திர வளர்ச்சி விகிதம் (%)
1921	251.3	-0.31	-0.03
1931	278.9	11.00	1.04
1941	318.6	14.22	1.33
1951	361.0	13.31	1.25
1961	439.2	21.51	1.96
1971	548.1	24.80	2.20
1981	683.3	24.66	2.22
1991	846.3	23.85	2.14
2001	1027.0	21.34	1.90

ஈ. நகரங்களுக்கிடையே, கல்கத்தா, சென்னை, மும்பை, ஹைதராபாத், டெல்லி, சண்டிகர் மற்றும் பெங்களூர் சதுர கிலோமீட்டருக்கு 2000 நபர்களுக்கு அதிகமாக மக்கள் நெருக்கத்தைப் பெற்றுள்ளன.

உ. நாட்டின் சராசரியான ஆண் பெண் விகிதம் 1000 ஆண்களுக்கு 933 பெண்களாக உள்ளது. 1000 ஆண்களுக்கு 1058 பெண்களின் அதிக விகிதத்தை கேரளா பெற்றுள்ளது. 1000 ஆண்களுக்கு 861 பெண்களின் குறைந்த விகிதத்தை ஹரியானா பெற்றிருக்கிறது.

ஊ. நாட்டின் ஒட்டுமொத்தத்திற்கான சராசரி படிப்பறிவு 65.38 சதவிகிதமாக உள்ளது. படிப்பறிவு விகிதம் 90.92 சதவிகிதத்துடன் கேரளாவில் மிக அதிகமாக உள்ளபோது, 47.53 சதவிகித்துடன் மிகக்குறைந்ததை பீகார் பெற்றுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் படிப்பறிவு 73.47 சதவிகிதமாக உள்ளது.

மக்கள்தொகைக் கொள்கையை ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்துடன், **டாக்டர். எம்.எஸ்.சுவாமிநாதன் என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்ட** ஒரு நிபுணர் குழுவை இந்திய அரசாங்கம் நியமித்தது. அக்குழு 1994-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 21 ஆம் நாள் பின்வருகின்ற பரிந்துரைகளைச் செய்தது.

1. மக்கள்தொகை ஸ்திரத்தன்மை என்பது கொள்கையின் நோக்கமாக தொடரவிருக்கும். ஆனால், பரவலாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் ஈடுபாட்டுடன் சமூக மேம்பாடு மீதான ஒரு பலமான வலியுறுத்தலின் மூலம் அது வென்றெடுக்கப்பட வேண்டும்.
2. குடும்ப கட்டுப்பாட்டுத்திட்ட யுக்திகள் குறைந்தபட்ச தேவைகளின் பகுதியுடன் இணைக்கப்பட வேண்டும்.
3. குழந்தைத்திருமணம், வரதட்சணை மற்றும் பிற சமூகக் கொடுமைகளை ஒழிப்பதின் மீது சிறந்த வலியுறுத்துதல்.
4. குறிப்பிட்ட இலக்குகள் மற்றும் ரொக்க ஊக்குவித்தல்களை தேசிய முறையுடன் பகிர்ந்தளித்தல்.
5. மக்கள்தொகையுடன் கலந்த சமூக மேம்பாட்டு இலக்குகளை வடிவமைப்பதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உள்ளாட்சி அமைப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளல்; மற்றும்
6. சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பநலத்துடன் தொடர்புள்ள துறைகளை மாற்றியமைக்க்கூடிய விண்வெளி ஆணையம் மற்றும் அணுசக்தி ஆணையம் போல மக்கள்தொகை மற்றும் சமூக மேம்பாட்டு ஆணையம் என்ற ஒரு உயர்ந்த அமைப்பை நிறுவுதல்.

பின்வருகின்ற நோக்கங்களுடன் தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கையை (NPP) பிப்ரவரி 2000-ல் இந்திய அரசாங்கம் அறிவித்தது.

1. கர்ப்பத்தடை, சுகாதார நலக்கட்டுமானம், அடிப்படை மறுஉற்பத்தி மற்றும் குழந்தை சுகாதாரக் கவனத்திற்கான நிறைவேற்றாத தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வது உடனடியான நோக்கமாக உள்ளது.
2. 2010ல் 2.1% விகிதமாக மாற்றும் அளவிற்கு மொத்த மகப்பேறு விகிதத்தை (TFR) கொண்டுவருவது நடுத்தரக் கால நோக்கமாக உள்ளது; மற்றும்
3. சீரான பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூக மேம்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு போன்ற தேவைகளுடன் நிலையான அளவில் 2045-ல் ஒரு ஸ்திரமான மக்கள்தொகையை சாதிப்பது நீண்டகால நோக்கமாக உள்ளது.

அதன் விளைவாக, பிரதம மந்திரியை தலைவராகவும், மாநில முதலமைச்சர்கள், மத்திய அமைச்சர்கள், அரசுசாரா நிறுவனங்கள், மக்கட்தொகை நிபுணர்கள் மற்றும் பொதுச் சுகாதார பணியாளர்கள் போன்றோரை உறுப்பினர்களாகவும் பெற்றுள்ள மக்கள்தொகை மீதான ஒரு தேசிய ஆணையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆணையத்தின் 100க்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் அந்தக் கொள்கையின் அமுலாக்கத்தை மேற்பார்வையிட்டு ஆய்வு செய்கின்றனர். மேலும், அக்கொள்கையை அமுல்படுத்துவதில் நகர்ப்புற

மற்றும் கிராமப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் பிரதான பங்கினையும் வலியுறுத்துகிறது. சிறந்த செயல்பாட்டிற்காக உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்குப் பரிசளித்தல், குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்கின்ற தாய்மார்களுக்கும் மற்றும் ஜோடிகளுக்கும் ரொக்க ஊக்கங்கள் மற்றும் இதுபோன்றவைகள் அந்தக் கொள்கையில் கூறப்பட்டுள்ள சில சிறந்த மற்றும் ஊக்குவிக்கும் செயல்பாடுகளாக உள்ளன.

சாதனைகள்

உண்மையில், கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் மக்கள்தொகையை கட்டுப்படுத்துவதற்குத் தேசிய குடும்பநலத் திட்டத்தில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியை இந்தியா சாதித்துள்ளது. உதாரணங்கள்:

1. 1951-ல் 40.8 ஆக இருந்த தோராய பிறப்பு விகிதம் 2000-ல் 25.8 ஆகக் குறைந்துள்ளது.
2. 1951-ல் 1000க்கு 146 ஆக இருந்த குழந்தை இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 1000-க்கு 68-ஆகக் குறைந்துள்ளது.
3. 1951-ல் 25 ஆக இருந்த தோராய இறப்பு விகிதம் 2000-ல் 8.5 ஆகக் குறைந்துள்ளது.
4. 1951-ல் 37 வருடமாக இருந்த ஒரு சராசரி இந்தியரின் வாழ்வு எதிர்பார்ப்பு 2000-ல் 67 வருடமாக உயர்ந்துள்ளது; மற்றும்
5. 1951-ல் 6.0 ஆக இருந்த மொத்த மகப்பேறு விகிதம் (TFR - ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கைக் காலத்தில் பிறக்கும் சராசரி எண்ணிக்கையிலான குழந்தைகள்) 2000-ல் 2.8 ஆகக் குறைந்துள்ளது.

வறுமை ஒழிப்பு

1997 - ஆம் ஆண்டின் மனித மேம்பாட்டு அறிக்கைக்கிணங்க, "வறுமை என்பது ஒரு நீண்ட, சுகாதாரமான மற்றும் ஆக்கப் பூர்வமமான வாழ்வை நடத்துவதற்கும், நியாயமான வாழ்க்கைத்தரம், சுதந்திரம், மாண்பு, சுயமரியாதை, மற்றும் மற்றவரை மதித்தல் போன்றவற்றை அனுபவிப்பதற்கும் உரிய வாய்ப்புகளை மறுத்தல் ஆகும்". முழுமையான வறுமை மற்றும் தொடர்பு வறுமை என

இரண்டு வகைகள் உண்டு. வழக்கமாக வருமானம் மூலமாக கணக்கிடப்படும் குறைந்தபட்சத் தேவைகளின் குறிப்பிட்ட முழுமையான தரங்களை ஒரு மனிதன் பெற முடியாதது முழுமையான வறுமை எனப்படும். ஒரு நபர் மற்றவர்களுக்கு பின்தங்குவது தொடர்பு வறுமை எனப்படும். இவ்வாறாக, வருமான ஏற்றத்தாழ்வின் அளவாக அது உள்ளது. எனவே, வறுமையின் ஒரே அளவாக மட்டும் வருமானம் இருக்கிறது. ஒரு மனிதன் தனது அடிப்படைத் தேவைகளை

அட்டவணை 2 - 1999-2000ல் இந்தியாவில் குறிப்பிட்ட மாநிலங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழுள்ள மக்கள்

வ. எண்	மாநிலம்	கிராமப்புறம்	நகர்ப்புறம்	மொத்தம்
1.	ஆந்திரபிரதேசம்	11.06	26.63	15.77
2.	அஸ்ஸாம்	40.04	7.47	36.09
3.	பீகார்	44.30	32.91	42.60
4.	குஜராத்	13.17	15.59	14.07
5.	ஹரியானா	8.27	9.99	8.74
6.	கர்நாடகா	17.38	25.25	20.04
7.	கேரளா	9.38	20.27	12.72
8.	மத்தியப்பிரதேசம்	37.06	38.44	37.43
9.	மகாராஷ்ட்ரா	23.72	26.81	25.02
10.	ஒரிஸ்ஸா	48.01	42.83	47.15
11.	பஞ்சாப்	6.35	5.75	6.18
12.	இராஜஸ்தான்	13.74	19.85	15.28
13.	தமிழ்நாடு	20.55	22.11	21.12
14.	உத்திரப்பிரதேசம்	31.22	30.89	31.15
15.	மேற்குவங்காளம்	31.85	14.86	27.02
	அகில இந்தியா	**27.10**	**23.60**	**26.10**

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

நிறைவேற்ற முடியாததே வறுமை என்று கூறும் அடிப்படைத் தேவைகள் அணுகுமுறை மற்றொரு அணுகுமுறையாக உள்ளது. திட்ட ஆணையத்தின் பணிக்குழு வறுமையை "வாழ்வின் குறைந்தபட்ச நிலை" மூலமாக இலக்கணப்படுத்தியது. அது நுகர்வின் தனியான ஆதாரங்களை மட்டுமல்லாமல் சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி போன்ற பொது ஆதாரங்களையும் உள்ளடக்குகிறது. 1999-2000-ல் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள நபர்களின் சதவிகிதத்தை சில குறிப்பிட்ட மாநில வாரியாக அட்டவணை 2 காட்டுகிறது.

இந்திய வறுமை பிரதானமாக கிராமப்புறம் சார்ந்ததாக இருக்கிறது. 1972-73 ல் 51.5 சதவிகிதமாக இருந்த வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழான மக்கள்தொகை 1993-94-ல் 18.90 சதவிகிதமாக குறைந்தது என்று திட்ட ஆணையம் மதிப்பிட்டது. ஆனால், 1999-2000 ல்

அட்டவணை 3 - இந்திய அரசாங்கத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள்

வ. எண்	திட்டம்	அறிமுக வருடம்
1.	ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRDP)	1978
2.	சுய வேலைவாய்ப்பிற்கான கிராமப்புற இளைஞர்களின் பயிற்சி (TRYSEM)	1979
3.	தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (NREP)	1980
4.	கிராமப் புறங்களில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் மேம்பாடு DWCRA)	1982
5.	கிராமப்புற நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உத்திரவாதத்திட்டம் (RLEGP)	1983
6.	இந்திரா அவாஜ் யோஜனா (IAY)	1985
7.	ஜவஹர் ரோஜ்கார் யோஜனா (JRY)	1989
8.	பிரதம மந்திரியின் ரோஜ்கார் யோஜனா (PMRY)	1993
9.	மில்லியின் கிணறுகள் திட்டம் (MWS)	1996
10.	கங்கா கல்யாண் யோஜனா (GKY)	1997

அது 26.10 சதவிகிதமாக இருந்தது. சரியாகக் கூறினால், 1971லிருந்து கிட்டத்தட்ட 30 வருடங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழுள்ள மக்கள்தொகை 300 மில்லியனிலிருந்து 260 மில்லியனாக சரிந்துள்ளது. அட்டவனை 3ல் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போல, இந்திய அரசாங்கம் பல்வேறு திட்டங்களை உருவாக்கி அமுல்படுத்தியுள்ளது.

இவ்வாறாக, பொருத்தமான கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களின் உருவாக்கல் மற்றும் அமுலாக்கத்துடன் சமூகப்பிரச்சினைகளைப் போக்குவதற்கு மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள் முயற்சித்துக் கொண்டு வருகின்றன.

II. பொருளாதார வளர்ச்சி

இந்தியப் பொருளாதாரம் பொதுத்துறைகளையும் தனியார் துறைகளையும் உள்ளடக்குகின்ற கலப்புப் பொருளாதாரமாகும். ஒரு சமதர்ம சமுதாயத்தைச் சாதிப்பது முன்னாள் நோக்கமாக இருந்தது. இருப்பினும் சமீப போக்குகள் தாரளமயம், உலகமயம் மற்றும் தனியார்மயத்தை நோக்கி உள்ளன. அதிகபட்ச வளர்ச்சியை சாதிப்பதற்கான இவ்வித முறைகளின் மீது கலந்துள்ள வேளையில் இந்த மாற்றம் தவிர்க்கமுடியாததாக வந்துள்ளது. இங்கே, இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சியின் சில களங்களை நாம் விவாதிக்கலாம்.

விவசாயம்

பொருளாதார மேம்பாட்டின் முதுகெலும்பாக விவசாயம் உள்ளது. கச்சாப் பொருட்களுடனான அதிக எண்ணிக்கையுள்ள தொழில்களை விவசாயம் ஏற்படுத்துகிறது, அதனால் அது நாட்டின் தொழில் மேம்பாட்டிற்கு முக்கியமானதாக உள்ளது. இந்தியாவில் 64 சதவிகித உழைப்புச் சக்திக்கு அது நேரடி வாழ்வளிக்கிறது என்பது இந்திய விவசாயத்தின் இயல்பான தன்மையாகும். இந்திய ஏற்றுமதியின் மொத்த மதிப்பில் கிட்டத்தட்ட 18 சதவிகிதம் அது உள்ளது. தேனீர், காப்பி, புகையிலை, முந்திரிப்பருப்பு, நறுமணப்பொருட்கள், பருத்தி மற்றும் சர்க்கரை போன்றவைகள் அடங்கிய 13 முக்கிய பொருட்களில் விவசாய ஏற்றுமதிகள் உள்ளன. திடச்சுற்றுச்சூழலில் உள்ள வேறுபாடுகளுக்கிணங்க, இந்தியாவில் பல்வேறு பயிர்கள் பயிரிடப்படுகின்றன. நெல், கோதுமை,

மக்காச்சோளம், பார்லி, கரும்பு, பருத்தி, சணல், பயிர்வகைகள், தேனீர், காப்பி, ரப்பர், பட்டு மற்றும் புகையிலை போன்றவைகள் முக்கியமான பயிர்களாக உள்ளன.

முதலாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் விளைவாக விவசாயத்தில் பசுமைப்புரட்சி சாதிக்கப்பட்டது. ஜீலை 2000-ல் இந்திய அரசாங்கம் அதன் புதிய விவசாயக் கொள்கையை (NAP) அறிவித்தது. நடப்பிலுள்ள 1.5 சதவிகித விவசாய வளர்ச்சியை 2005-ல் 4 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அதிகரிப்பதற்கு அது நோக்கம் கொண்டுள்ளது. ஒப்பந்தப் பண்ணை மற்றும் நிலக்குத்தகை ஏற்பாடுகள் மூலமாக தனியார்துறை பங்கேற்பை மேம்படுத்துவதற்கு அது நாடுகிறது. மேலும், உள்நாட்டு விவசாயச் சந்தைகளின் மீதான அனைத்து கட்டுப்பாடுகளையும் சிக்கலான சட்டங்களையும் போக்குவதற்கு அது நாடுகிறது. அதனால் விவசாயிகள் தங்களின் உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு லாபகரமான விலையைப் பெறலாம்.

தேசிய வருமானம்

ஒரு நாட்டின் உண்மையான வருமானம் என்பது அந்த நாட்டில் உற்பத்தியான மொத்த பொருள்கள் மற்றும் பணிகளைக் குறிக்கும். இவ்விதப் பொருட்களும் பணிகளும் பல்வேறு அளவைகளில் வருவதால், ஒட்டுமொத்தத்தையும் ஒரு பொது அளவையில் அளப்பது இயலாமல் உள்ளது. ஆதலால், மதிப்புகள் பண ரீதியாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறாக, தேசிய வருமானம் என்பது ஒரு வருடத்தில் ஒரு நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட அனைத்து இறுதியான பொருட்கள் மற்றும் பணிகளின் பணமதிப்பாக உள்ளது. இந்தியாவில் ஒரு அடிப்படை வருடத்துடன் நிலையான விலைகளில் தேசிய வருமானம் கணக்கிடப்படுகிறது. அடிப்படை வருடம் 1993-94 ஆகும்.

தொழில், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம்

நடைமுறையில், இந்தியாவில் பல தொழில்களின் மேம்பாட்டிற்கான அடித்தளத்தைப் பலவகையான விவசாய மற்றும் சுரங்க கச்சாப் பொருட்கள் ஏற்படுத்தியுள்ளன. தொழில்களின் மேம்பாட்டில் செயல்படுவதற்கு ஒரு சிறந்த பங்கை அரசு

பெற்றிருந்தது என்ற கருத்து ஜவஹர்லால் நேருவை தலைவராகக் கொண்ட தேசிய திட்டக்குழுவின் (1938) அறிக்கையில் காணப்பட்டது. இது தொழில் கொள்கையின் (1945) அறிக்கையில் வலியுறுத்தப்பட்டது. சுதந்திர இந்தியாவில் தொழில் நிகழ்வுகளை அமைத்ததில் சில பிரதான துவக்கங்கள் பின்வருகின்றன.

1. தொழில் கொள்கைத் தீர்மானம், 1948
2. தொழில்கள் மேம்பாடு மற்றும் தீர்மானச் சட்டம், 1951
3. தொழில் கொள்கைத் தீர்மானம், 1956
4. தொழில் கொள்கை அறிக்கை. 1973
5. தொழில் கொள்கை அறிக்கை, 1977
6. தொழில் கொள்கை அறிக்கை, 1980 மற்றும்
7. புதிய தொழில் கொள்கை, 1991.

இந்தியா அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் அறிவியல் ஆய்வு, தொழில்நுட்ப மையங்களை நிறுவுதல், கருவிகளை நவீனப்படுத்துதல், ஹைட்ரஜன் மற்றும் நைட்ரஜன் குண்டுகளைத் தயாரித்தல், விண்வெளி ஆய்வு மற்றும் மேம்பாடு, இன்னும் இது போன்ற பலவற்றின் மூலமாக மேம்பாடு அடைந்துள்ளது.

திட்டமிடல்

அரசியல் முறைமை, அரசியல் மற்றும் ஆளுமையின் சிறப்புகள் தொடர்வாக பிரிட்டனின் உதாரணத்தை இந்தியா பின்பற்றியது. இருப்பினும், இதுவரையிலான பொருளாதார மற்றும் விவசாய மேம்பாடு தொடர்பாக, முன்னுரிமைத் திட்டமிடல் மற்றும் முறையான அமுலாக்கத்தை வலியுறுத்திய சோவியத் முன் மாதிரியை அது பின்பற்றியது. திட்டமிட்ட மேம்பாட்டின் ரஷ்ய முறையின் ஆதரவாளராக சமதர்மவாதியான பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு இருந்தார். அவரின் முயற்சியால் இந்தியாவில் திட்டமுறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதுவரை ஒன்பது திட்டங்கள் செயல்பாட்டில் இருந்தன. மற்றும் தற்போது பத்தாவது திட்டம் நடைமுறையில் உள்ளது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களையும் அவைகளின் முன்னுரிமைகளையும் அட்டவனை-4 காண்பிக்கிறது.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

அட்டவணை 4 - ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களும் முன்னுரிமைகளும்

ஐந்தாண்டுத்திட்டங்கள்	முன்னுரிமைகள்
முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1951-56	விவசாயம், நீர்ப்பாசனம் மற்றும் மின்சாரத் திட்டங்கள்
இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1956-61	தொழில்
மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1961-66	அடிப்படைத் தொழில்கள்
நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1969-74	பங்கீட்டு நிதியுடன் வளர்ச்சி
ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1974-79	வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் சுயசார்பு
ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1980-85	வறுமை ஒழிப்பு
ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1985-90	வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல்
எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1992-97	2000-ல் முழு வேலைவாய்ப்பை சாதிக்கும் வேலையை உருவாக்குதல்
ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1997-02	சமூக நீதியுடன் வளர்ச்சி மற்றும் சமத்துவம்
பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 2002-07	வறுமை மற்றும் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியைக் குறைத்தல்

1966-லிருந்து 1969 வரையிலும் மற்றும் 1990-லிருந்து 1992 வரையிலும் திட்ட விடுமுறை இருந்தது. திட்டங்களின் சோதனையான அனுபவத்திற்குப் பின்னர், மூன்று வருடங்களாக திட்ட விடுமுறை அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் வருடாந்திரத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அமுல்படுத்தப்பட்டன என்பது அதன் பொருளாகும்

பசுமைப் புரட்சி, பணவாட்டத்தைக் குறைத்தல் மற்றும் வங்கிகளை தேசியமயமாக்குதல் போன்றவைகள் அந்தக் காலகட்டத்தில் பிரதான வளர்ச்சிப் படிகளாக இருந்தன.

III. *அரசியல் மாற்றம்*

இங்கே, அரசியல் மாற்றத்தை குறிப்பாக அரசியலமைப்பு மாற்றங்களின் மூலமாக நாம் படிக்கலாம். ஆகஸ்ட் 15, 1947 வரை இந்தியா பிரிட்டிஷாரால் ஆளப்பட்டது. பரிட்டிஷ் ஆட்சித் தன்மையின் விவரங்கள் வரலாற்றிலிருந்து நிர்ணயிக்கப்பட முடிந்தது. ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை வரையும் பணி இந்திய அரசியலமைப்புச் சபையால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பண்டித நேரு, அம்பேத்கர், பட்டேல், கிருஷ்ணமாச்சாரி மற்றும் பல சிறந்த உறுப்பினர்களை அது பெற்றிருந்தது. அதன் தலைவராக இராஜேந்திரப்பிரசாத் இருந்தார். அது இறுதியாக நவம்பர் 26, 1949-ல் புதிய அரசியலமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது. அப்புதிய அரசியலமைப்பு ஜனவரி 26, 1950-ல் நடைமுறைக்கு வந்தது. அப்போதிருந்து, கூட்டாட்சி மற்றும் ஒற்றையாட்சித் தன்மைகளுடன் இந்தியா ஒரு இறைமையான, சமதர்ம, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக மற்றும் குடியரசு நாடாக திகழ்ந்து வருகிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பு மிகவும் பெரியதாகும். அரசியலமைப்பின் செயல்பாட்டுக் காலத்தில், திருத்தங்கள் மூலமாக பல்வேறு மாற்றங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அம்மாற்றங்களில் மிகவும் முக்கியமானது, இந்தியாவின் எல்லா மாநிலங்களிலும் பஞ்சாயத்துராஜ் மற்றும் நகராட்சி முறைகளை அறிமுகப்படுத்தவது கட்டாயத் தேவை என்பதை வலியுறுத்தும் 73 மற்றும் 74-வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டங்களாகும். குறிப்பிட்ட பகுதி மக்கள் தாங்கள் தொடர்புள்ள களங்களின் நிர்வாகத்தில் சிறப்பாக பங்கேற்பதற்கு இது ஊக்கமளிக்கிறது. பின்வருவன சில அரசியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு மாற்றங்களாகும்.

1. *அரசியலைப்பின் பெரிதாக்கம்*

இந்தியாவின் ஆரம்ப அரசியலமைப்பு ஒரு முகவுரை, 22 பகுதிகள், 395 விதிகள் மற்றும் 8 அட்டவனைகளைப் பெற்றிருந்தது.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

தற்போது, அது ஒரு முகவுரை, 22 பகுதிகள், 444 விதிகள் மற்றும் 12 அட்டவனைகளைப் பெற்றுள்ளது. அது மட்டுமல்லாமல், விதி 368-க்கிணங்க, 100 முறைகளுக்கு மேல் அது திருத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே, உலகில் மிகவும் விளக்கமான மற்றும் பெரிய அரசியலமைப்பு நமதே என்று நாம் பெருமையாகக் கூறுகிறோம்.

2. முகவுரையில் மாற்றங்கள்

ஆரம்ப அரசியலமைப்பின் முகவுரையில் இறைமை, ஜனநாயகம் மற்றும் குடியரசு போன்ற பிரதான கொள்கைகள் மட்டுமே இடம்பெற்றன. ஆனால், 1976-ஆம் ஆண்டின் நாற்பத்து இரண்டாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் சமதர்மம் மற்றும் மதச்சார்பின்மை ஆகிய அடுத்த இரண்டு பிரதான கொள்ளைகளை முகவுரையில் புகுத்தியது. எனவே, இந்தியா ஒரு இறைமையான, சமதர்ம, மதச்சார்பற்ற, ஜனநாயக மற்றும் குடியரசு நாடு என்று நாம் சொல்கிறோம். இதே போல, 42-வது திருத்தத்தால் அரசியலமைப்பின் முகவுரையில் 'இந்தியாவின் ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாடு' சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

3. அடிப்படை அமைப்புகளின் பராமரிப்பு

ஆரம்ப அரசியலமைப்பில் உள்ளதைப் போல, கொள்கைகளின் அடிப்படை அமைப்புகள் எவ்வித குளறுபடியுமின்றி முறையாக பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இறைமை, மதச்சார்பின்மை, சமதர்மம், மக்களாட்சி, குடியரசு, பாராளுமன்ற அரசாங்கமுறை, சட்டத்தின் ஆட்சி போன்றவைகள் அரசியலமைப்பின் சில அடிப்படை அமைப்புகளாகும். கேசவானந்த பாரதி எதிர் கேரள மாநிலம் என்ற வழக்கில் (1973), முகவுரையும் உள்ளடங்க அரசியலமைப்பின் எந்தப் பகுதியையும் பாராளுமன்றம் திருத்தலாம், ஆனால், அரசியலமைப்பின் அடிப்படை அமைப்புகள் எப்போதும் மாற்றப்படாமல் நிலவ வேண்டும்.

4. அடிப்படைக் கடமைகள்

42-வது திருத்தத்தால், அரசியலமைப்பில் ஒரு புதிய பகுதி IVஅ-வில் அடிப்படைக் கடமைகள் உள்ளடக்கப்பட்டன

மற்றும் ஒரு புதிய விதி 51-அ புகுத்தப்பட்டது. அரசியலமைப்பை மதித்து நடத்தல்; அதன் கொள்கைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள், தேசியக்கொடி, தேசிய ஒற்றுமை மற்றும் இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டை மதித்தல்; பொதுச்சொத்தை பாதுக்காத்தல் ஆகியவற்றைப் போல 10 அடிப்படைக் கடமைகளை அது விளக்குகிறது.

5. பஞ்சாயத்துக்கள்

1992-ன் 73-வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் அரசியலமைப்பின் பகுதி IXல் பஞ்சாயத்துக்களை இடம்பெறச் செய்வதுள்ளது. இந்தப்பகுதி இந்தியாவில் கிராமப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளான பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்தின் அமைப்பு மற்றும் பணிகளை விளக்குகிறது. மேலும், பஞ்சாயத்துக்களின் 29 பணிகளை வரிசைப் படுத்துகின்ற அரசியலமைப்பின் 11-வது அட்டவனையை 73-வது திருத்தம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

6. நகராட்சிகள்

1992-ன் 74-வது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் அரசியலைப்பின் ஒரு புதிய பகுதி IXஅ-வை உருவாக்கியுள்ளது இப்பகுதி நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அரசாங்கங்களின் அமைப்பையும் பணிகளையும் விவாதிக்கிறது. இடஒதுக்கீடு மற்றும் பங்கேற்புப் போன்றவைகளும் இப்பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளின் 18 பணிகளை வரிசைப் படுத்துகின்ற அரசியலமைப்பின் 12-வது அட்டவனையை 74-வது திருத்தம் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

7. கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி

ஆரம்பத்திலேயே, கூட்டாட்சி மற்றும் ஒற்றையாட்சி அரசாங்க முறைகளின் தன்மைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு அரைகுறைக் கூட்டாட்சியை இந்திய அரசியலமைப்பு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்தியா பல மாநிலங்களைப் பெற்றிருப்பதாலும் மற்றும் மாநிலங்களுக்கிடையே மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசு மற்றும் மாநிலங்கள் ஆகியவைகளுக்கிடையில் பல பிரச்சினைகளைப் பெற்றிருப்பதாலும்,

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

மாநிலங்களுக்கிடையேயான கவுன்சிலை அரசியலமைப்பு உருவாக்கியுள்ளது. சர்க்காரியா ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின் படி மே 1990-ல் தான் அது ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கவுன்சில் பிரதம மந்திரி, அனைத்து மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் மற்றும் சட்ட சபைகளைப் பெற்றுள்ள யூனியன் பிரதேசங்களின் முதலமைச்சர்களையும் பெற்றுள்ளது. கூடுதலாக, மத்திய அமைச்சரவையிலிருந்து அமைச்சர்குழு தரத்தின் ஆறு அமைச்சர்களை பிரதம மந்திரி இந்தக் கவுன்சிலுக்கு நியமிக்கலாம். கவுன்சிலின் கூட்டங்கள் பிரதம மந்திரியால் தலைமை வகிக்கப்படுகின்றன. உண்மையில், இந்தக் கவுன்சிலின் செயல்பாடு இந்தியாவில் ஒரு கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சியை உருவாக்கியுள்ளது.

8. தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள்

இந்தியாவில் தேர்தல் சீர்திருத்தங்களுக்காக பல குழுக்களும் ஆணையங்களும் நியமிக்கப்பட்டன. அவைகளில், பல பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ள டார்குன்டே குழு (1974) மற்றும் தினேஷ் கோஸ்வாமி குழு (1990) ஆகிய இரண்டும் முக்கியமான குழுக்களாகும். கூடுதலாக, அவ்வப்போது தேர்தல் ஆணையமும் குறிப்பிட்ட தேர்தல் சீர்த்திருத்தங்களைக் கூறியுள்ளது. உதாரனமாக, அரசியல் கட்சிகள் தங்களது பதவியாளர்களை நான்கு மாதத்திற்குள் தேர்வுசெய்ய வேண்டிய ஒரு அறிவிப்பை தேர்தல் ஆணையம் 1994-ல் வெளியிட்டது. கட்சிமாறா தடைச்சட்டம் (1985), 18 வயதடைந்த அனைவருக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமையை வழங்கிய 61-வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் போன்றவைகள் இந்தியாவில் முக்கியமான தேர்தல் சீர்த்திருத்தங்களாகும்.

9. தேர்தல்கள்

சுதந்திரத்திலிருந்து, இந்தியாவில் பாராளுமன்றத்திற்கும் மாநில சட்டசபைகளுக்கும் பல தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. சமீபத்தில், 14-வது மக்களவை தேர்தல்களை நாம் சந்தித்துள்ளோம். உண்மையிலேயே, அரசியலில் பங்கெடுப்பதற்கு மக்களுக்கான தருணத்தை தேர்தல்கள் வழங்கியுள்ளன. மற்றும் மக்களிடையே விழிப்புணர்வையும் உருவாக்கியுள்ளன.

இதுவரை, இந்தியாவில் பொதுவாக பல்வேறு தன்மைகளில் அரசியல் மாற்றத்தைக் குறிப்பாக அரசியலமைப்பு மாற்றங்களை நாம் விவாதித்துள்ளோம். இருப்பினும், இன 'அரசியல், மத' அரசியல், பிராந்தியம், அரசியலில் பணத்தின் பங்கு, பாரம்பரியக் காரணிகள், தேர்தல் பிரச்சினைகள், மக்களின் கபடமற்ற தன்மை, அரசியலில் மக்களின் பங்கேற்புப் பற்றாக்குறை போன்ற பிரச்சனைகள் இந்திய அரசியலில் நிகழ்கின்றன.

IV. *நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள்.*

பொதுவாகவே, இந்திய நிர்வாகத்தின் பல களங்கள் பிரிட்ஷ் விட்டுச் சென்றதன் அடிப்படையாக உள்ளன. சுதந்திரத்தின் போது, ஏகாதிபத்திய அரசங்கத்தின் வரையறுக்கப்பட்ட பணிகளின் செயல்பாட்டிற்காக முதன்மையாக வடிவமைக்கபட்டிருந்த மற்றும் இந்தியாவின் ஒரு மதச்சார்பற்ற, சுதந்திரமான, ஜனநாயக மற்றும் சமதர்மக் குடியரசின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இயற்கையிலேயே பொறுத்தமற்ற ஒரு காலனி நிர்வாகத்தை இந்தியா பெற்றிருந்தது. எனவே, இந்திய சுதந்திரத்தினைக் கண்ட தந்தைகள் இந்திய நிர்வாகத்தைச் சீர்செய்வதற்கு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். உண்மையிலேயே, இந்தியாவில், நிர்வாகத்தின் மேம்பாடுகள் நிர்வாகக் சீர்திருத்தங்களாக உள்ளன. இங்கே, இந்திய நிர்வாகத்தின் சீர்த்திருத்தங்கள் மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக பரிந்துரைத்த பல குழுக்களை நாம் விவாதிக்கலாம்.

1. அய்யங்கார் குழு, 1949

அமைப்புமுறை மாற்றங்கள், பணியாளர் திறனில் முன்னேற்றம் மற்றும் அரசாங்க நடவடிக்கை முறைகளில் முன்னேற்றம் போன்றவற்றை விளக்கிய கோபாலசுவாமி அய்யங்கார் குழு, 1949-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் மத்திய அரசாங்க எந்திரத்தின் ஒரு பரந்த கருத்தை மேற்கொள்ள அமைக்கப்பட்ட முதல் குழுவாகும். ஒரு அமைச்சகத்திற்கும் ஒரு துறைக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை அந்தக்குழு பரிந்துரைத்தது. 28 துறைகள், 8 மத்திய நிர்வாக அலுவலகங்கள் மற்றும் ஒரு அமைச்சர்குழுச் செயலகம் போன்றவைகள் அடங்கிய அமைப்பின் 37 பிரதான அலகுகளாக

மத்தியச் செயலகம் பிரிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று அந்தக்குழு பரிந்துரை செய்தது. மேலும், ஒவ்வொரு துறையிலும் ஒரு 'அமைப்பு மற்றும் முறைகள்' பிரிவை அமைப்பதற்காக அக்குழு பரிந்துரைத்தது.

2. கோர்வாலா குழு, 1951

1950-ல் இந்திய அரசாங்கம் திட்ட ஆணையத்தை அமைத்தது. பொது நிர்வாகத்தில் பல பிரச்சனைகள் உள்ளன என்பதை அந்த ஆணையம் உணர்ந்தது. எனவே, பொது நிர்வாகத்தில் குறிப்பாக மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களின் மேம்பாட்டுத்திட்ட அமுலாக்கம் தொடர்பானவற்றில் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்காக, ஒரு ஆய்வை மேற்கொள்ளவும் மற்றும் வழிமுறைகளைக் கூறவும் ஒரு ஓய்வு பெற்ற அகில இந்தியப் பணி அலுவலரான கோர்வாலா என்பவரை அந்த ஆணையம் வேண்டியது. பணியாளர்களின் நெறிமுறைத் தரம் இல்லாவிட்டால், பிரிட்டிஷ் மாதிரியான ஒரு அமைச்சர்குழு முறையுடன் கூடிய பாராளுமன்ற அரசாங்கம் இந்தியாவில் சிறப்பாக இருக்க முடியாது என்று அவர் குறிப்பாகப் பரிந்துரைத்தார்.

3. அப்லிபி அறிக்கை, 1953 மற்றும் 1956

1952-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், இந்தியாவில் பொது நிர்வாகத்தின் ஓர் ஆய்வை மேற்கொள்வதற்கு அமெரிக்காவின் பொது நிர்வாகத்தில் சிறந்த ஆணையாளரான பால். எச். அப்லிபி என்பவரை அப்போதைய நிதியமைச்சர் சி.டி.தேஷ்முக் அழைத்தார். ஜனநாயகம் வழியாக மேம்பாட்டை கொண்டுவருவதற்கு உலகில் சிறந்த முயற்சியை இந்தியா செய்து கொண்டிருந்தது என்று அப்லிபி உணர்ந்தார். ஒற்றுமை மற்றும் வேற்றுமையை உருவாக்கும் காரணிகளை அவர் பகுத்தாய்ந்தார். திட்டங்களின் நிர்வாகத்திற்காக ஒரு பலமான மத்திய அரசாங்கத்தை அவர் வலியுறுத்தினார். இந்திய நிர்வாகத்தில் செயல் - சிந்தனைப் பற்றாக்குறையையும் சூழ்நிலைகளில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு திறமைப் பற்றாக்குறையையும் அவர் குறை கூறினார். பணியாளர்கள் பயிற்சிக்காக ஒரு அகில இந்திய நிறுவனம் நிறுவப்பட வேண்டும் என்று அவர் குறிப்பாக பரிந்துரைத்தார். நிர்வாகப் படிநிலையில் உள்ள மட்டங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் மேலும் பரிந்துரைத்தார். அதன் விளைவாக, மத்திய செயலகத்தில் ஒரு 'ஒ மற்றும் எம்' பிரிவு அமைக்கப்பட்டது மற்றும் 1954-ல் புது டெல்லியில் இந்திய பொதுத்துறை ஆட்சியியல் கழகம் நிறுவனமும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

4. நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம் (1966-70)

இந்தியாவில் நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான எல்லையாக நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையத்தின் நியமனம் உள்ளது. ஐந்து உறுப்பினர்களுடன் மொரார்ஜி தேசாயின் தலைமையின் கீழ் ஜனவரி, 5, 1966-ல் அந்த ஆணையம் அமைக்கப்பட்டது. அந்த ஆணையம் 578 பரிந்துரைகள் அடங்கிய 20 அறிக்கைகளை மத்திய அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பித்தது. அந்த ஆணையம் பின்வருகின்ற பொது நிர்வாகத்தின் பிரதான பத்து களங்களை ஆய்ந்துள்ளது.

1. இந்திய அரசாங்க இயந்திரம் மற்றும் அதன் பணி வழிமுறைகள்
2. அனைத்து மட்டங்களிள் திட்டமிடலுக்கான இயந்திரம்
3. மத்திய - மாநில உறவுகள்
4. நிதி நிர்வாகம்
5. பணியாளர் நிர்வாகம்
6. பொருளாதார நிர்வாகம்
7. மாநில நிர்வாகம்
8. மாவட்ட நிர்வாகம்
9. விவசாய நிர்வாகம்; மற்றும்
10. குடிமக்களின் குறைகளை களைவதற்கான நிர்வாகம்.

மேல் குறிப்பிட்டுள்ளவைகளைத் தவிர, இந்திய நிர்வாகத்தை சீர்திருத்துவதற்கு மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள் பல எண்ணிக்கையுள்ள பிற குழுக்களையும் ஆணையங்களையும் அமைத்துள்ளன. இருப்பினும், லஞ்சம், காலதாமதம், ஒருதலைப்பட்சம்,

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

அரசியல் குறுக்கீடு, இனக்கொள்கை இன்னும்பல நிகழும் நிர்வாகப் பிரச்சினைகளாக உள்ளன. இவைகள் நிர்வாகப் பிரச்சினைகள் மட்டுமல்லாமல் நிர்வாக நோய்களாகவும் உள்ளன. ஊழல், அமைச்சர் எதிர் சிவில்பணியாளர், பொதுப்பணியாளர் எதிர் சிறப்புப்பணியாளர் மற்றும் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஆகியன இந்திய நிர்வாகத்தில் நான்கு பிரதான பிரச்சினைகளாக உள்ளன.

10.2 எதிர்காலத்திற்கான திட்டங்கள்

இந்த அத்தியாயத்தின் மேலே கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களுடனான விபரங்களும் தகவலும் ஒரு தெளிவான தன்மையையும் மற்றும் இதுவரையில் தேசம் மேற்கொண்டுள்ள வளர்ச்சி நிலையையும் வழங்குகின்றன. இந்த அத்தியாயத்தின் இப்பகுதி என்ன செய்யப்படவுள்ளதை ஒரு சுருக்கமான ஆனால் தெளிவான கருத்தைத் தருகிறது. இது தொடர்பாக, தேசியத் தலைவர்கள், அவர்களின் எதிர்காலநோக்குகள் மற்றும் வழிகாட்டலுக்கான அவர்களின் பங்களிப்பு போன்றவைகளின் உதாரணங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது சரியாக உள்ளது. தாமஸ் மூர் என்பவரின் 'உடோப்பியா' மற்றும் சிறந்த தமிழ் அறிஞரான முனைவர் மு.வரதராஜனின் 'கி.பி-2000' போன்ற புத்தகங்களின் மீதான சில வரிகளை ஆர்வமுள்ள மற்றும் படித்தறிந்த மாணவர்கள் படித்திருக்க முடியும்.

மகாத்மா காந்தி

(1869-1948)

மகாத்மா காந்தி தேசத் தந்தையென சரியாக அழைக்கப்பட்டு ஞாபகப் படுத்தப்படுகிறார். யாராக அவர் இருந்தார் மற்றும் என்னவாக அவர் இருந்தார் போன்றவற்றின் ஒரு முழுமையான விளக்கத்தைக் கொடுப்பது கடினமாக உள்ளது. ஆனால், மனித

ஒரு சிறந்த சமாதானத் தூதுவராக எவ்வித விதிவிலக்குமின்றி ஒட்டுமொத்த மனித சமுதாயமும் அவரைக் கருதியது என்று சொல்ல முடியும். பலம் வாய்ந்த ஆங்கிலேயர்களுடன் போராடி சுதந்திரத்தை வென்றது அவரே. ஆனால், சிக்கலான காலங்கள் வழியாக நாட்டை சீர்படுவத்துவதற்கு அவர் நீண்டகாலம் வாழமுடியவில்லை. அவர் ஜனவரி 30, 1948-ல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகளும் பங்களிப்புக்களும் காந்தியக் கொள்கையாக அறியப்படுகின்றன. மிதவாதம் அல்லது அஹிம்சை, சத்தியாகிரஹம் மற்றும் சர்வோதயம் போன்றவைகள் காந்தியக் கொள்கையின் அடிப்படையான மையக் கருத்துக்களாகும். அமைதியான எதிர்ப்பு, ஹர்தால் மற்றும் புறக்கணிப்பு போன்றவை நோக்கங்களைச் சாதிப்பதற்கான அவரின் வழிமுறைகளாக இருந்தன. அவரின் வாழ்க்கைக் காலத்தில், பெண்கள், குழந்தைகள், உழைப்பாளர்கள் மற்றும் ஒவ்வொருவரும் அமைதியாக வாழக்கூடிய ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தை வென்றெடுப்பதை நோக்கி செயல்பட நாட்டு மக்களை அவர் கடுமையாகத் தூண்டினார். அவர் சமதர்மத்தை சமநிலைக்கொள்கையுடன் ஒருங்கிணைத்தார். அவரின் மிகப்பெரிய பணியான 'சத்திய சோதனை'. மற்ற எழுத்துக்கள் மற்றும் உரையாடல்களில் அவரது கொள்கைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

பன்டித ஜவஹர்லால் நேரு

(1889-1964)

ஜவஹர்லால் நேரு நவீன இந்தியாவின் சிற்பியாக கருதப்படுகிறார். 'உலக வரலாற்றின் சுருக்கங்கள்' மற்றும் 'இந்தியாவின் கண்டுபிடிப்பு' போன்ற அவரின் சில புத்தகங்களில், சுதந்திர இந்தியா மற்றும் பலமான தேசத்தை உருவாக்குவதற்கு அவரின் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதம மந்திரியாக, விவசாயம் மற்றும் தொழில் களங்களில் தன்னிறைவு நாடாக்குவதற்கு தேவையான திட்டங்களையும் திட்ட அமைப்புகளையும். இராஜேந்திரப்பிரசாத்,

சர்தார் வல்லப்பாய்பட்டேல், கே.காமராஜ், லால்பகதூர் சாஸ்திரி மற்றும் பிற சிறந்த தலைவர்களுடன் சேர்ந்து அவர் துவக்கினார். இந்தியாவின் அண்டை நாடுகளுடன் ஒரு நட்புறவுக் கொள்கையையும், உலகின் மற்ற நாடுகளுடனான உறவில் நடுநிலையையும் அவர் பின்பற்றினார்.

காந்திஜி, நேருஜி மற்றும் வல்லப்பாய் பட்டேல் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் நாட்டின் எதிர்காலத்திற்கான அடித்தளத்தை நாட்டினார்கள். அவர்களுடன், புதிய கொள்கையையும் சீர்திருத்தங்களையும் தொடர்வதற்கு எதிர்காலத் தலைமை கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்ற உலகமயத்தை நோக்கிய தற்போதைய மேம்பாட்டிற்கு அடிப்படையான பொருளாதாரம், வர்த்தகம் மற்றும் வாணிபக் கொள்கைகளை 1991-1996-க் காலத்தில் துவக்கிய மன்மோகன் சிங்கை ஒப்பிடலாம். தொழில், வர்த்தகம் மற்றும் விவசாயம் போன்ற துறைகளில் மேலும் தொடரப்படுகின்ற விதத்தில் நாட்டின் எதிர்காலம் உள்ளது. உள்நாட்டின் நுகர்வுக்காகவும் மற்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்காகவும் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பொருட்களின் தரம் மற்றும் தன்மையின் மீதே வெற்றி சார்ந்துள்ளது.

முன்னாள் ஜனாதிபதி ஏ.பி.ஜே.அப்துல் கலாம் என்பவர் இந்தியாவால் பலதுறைகளில் செய்யப்படுகின்ற சிறந்த சாதனைகளின் அபிமானியாக அறியப்படுகிறார். இந்தியா இதுவரையில் சாதித்த சாதனைகளையும் எதிர்காலத்தில் சாதிக்க வேண்டியவைகளையும், ‘அக்கினிச் சிறகுகள்’ (1999) மற்றும் ‘இந்தியா 2020 புதிய நூற்றாண்டிற்கான ஒரு பார்வை’ (1998) ஆகிய அவரது இரண்டு புத்தகங்களும் கூறுகின்றன. 2020-ல் ஒரு சிறந்த பொருளாதார சக்தி மற்றும் பலமான அரசியல் கூற்றுடன் ஒரு சிறந்த சக்தியின் அந்தஸ்தை இந்தியா அடையும் என்று அவர் கணித்துள்ளார். அவரது

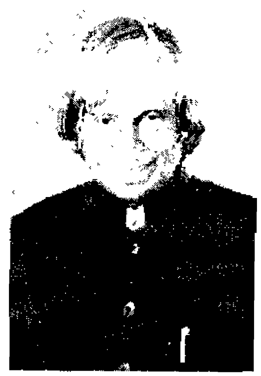

ஏ. பி. ஜே. அப்துல் கலாம்
(பிறப்பு: 1931)

கருத்துக்கிணங்க, இரண்டு எதிர்காலப் பார்வைகள் உள்ளன, காந்திஜி, நேருஜி, பட்டேல் மற்றும் பலருக்கிணங்க. சுதந்திரத்தைப் பெற்று இந்தியாவை பலமான நாடாக்குவது என்பது முதல் பார்வையாகும். நமது **முன்னாள் ஜனாதிபதி அப்துல் கலாமால்** பேசப்படுவது இரண்டாவது எதிர்காலப் பார்வையாகும். இந்தியாவின் உள்நாட்டுப் பலத்தை மேம்படுத்துவது, பொருளாதாரத்தை முன்னேற்றுவது மற்றும் மக்களுக்கு சமூகப் பொருளாதார வளமையை அளிப்பது போன்றவைகள் அவரது எதிர்காலப் பார்வையாகும். அப்துல் கலாமின் கருத்திற்கிணங்க, முன்னுரிமைகள் மற்றும் சாதனைகள் தொடர்பாக குறிப்பிட்ட சவால்களை சந்திக்க இந்தியா கடமைப்பட்டுள்ளது. அவைகள்;

1. முதன்மை மற்றும் மேல்நிலைக் கல்வியில் முன்னேற்றம்
2. பெண்களின் அதிகாரத்துவம்
3. அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தில் முதலீடு
4. தொழில்முனைவு மேம்பாடு
5. மனிதவள மேம்பாடு - தனியார் முகமைகள் மற்றும் அரசுசாரா நிறுவனங்களின் பங்கு
6. அரசாங்க முகமைகள் மற்றும் நிறுவனங்களால் செயல்பாட்டு முன்னேற்றம்; மற்றும்
7. சுற்றுச்சூழலுக்கான சார்பு.

இவ்வாறாக, இந்தியாவின் மேம்பாட்டிற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட காலத் திட்டத்தை அப்துல் கலாம் கொடுத்துள்ளார். உண்மையிலேயே, ஒரு நடைமுறை மற்றும் கட்டுமான அணுகுமுறையாக அவரது பார்வை அல்லது எதிர்கால இந்தியாவிற்கான திட்டம் உள்ளது. நாட்டின் மேம்பாட்டில் அரசுசாரா நிறுவனங்களின் பங்கையும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார். சமூகப் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கான அடிப்படையாக தொழில்நுட்ப மேம்பாடு உள்ளது என்று அவர் முடிவுக்கு வந்துள்ளார். அவரது பார்வைக்கிணங்க, 2020-ல் மேம்பாடு அடைந்த நாடு மற்றும் சிறந்த சக்தியின் நிலையை இந்தியா சாதிக்கும்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

பயிற்சி

பகுதி அ

I கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக

1 ______ ல் இந்திய அரசிலமைப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது.
2 இந்தியா ஒரு ______ சமுதாயம் ஆகும்.
3. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித்திட்டம் ______ ல் தொடங்கப்பட்டது
4 இந்தியப் பொருளாதாரம் ஒரு ______ பொருளாதாரம் ஆகும்.
5. ______ இந்திய திட்டமிடலின் தந்தையாக அழைக்கப் படுகிறார்.
6. பத்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் காலம் ______ ஆகும்.
7 73-வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம் ______ உடன் தொடர்புடையது.
8. நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையத்தின் தலைவராக ______ இருந்தார்.
9. மகாத்மா காந்தி சமதர்மத்தை ______ உடன் ஒருங்கிணைத்தார்.
10. அப்துல் கலாமால் எழுதப்பட்ட இரண்டு புத்தகங்கள் ______ , ______ ஆகும்.

II. பொருத்துக.

11	1938	(அ)	புதிய தொழில் கொள்கை
12	1991	(ஆ)	தேசிய திட்டக் குழு
13.	1992	(இ)	14-வது மக்களவைத் தேர்தல்கள்
14	2000	(ஈ)	74-வது அரசியலமைப்புத் திருத்தம்
15	2004	(உ)	தேசிய மக்கள்தொகைக் கொள்கை

பகுதி ஆ

16 இந்திய மக்கள்தொகைக் கொள்கையை விவாதிக்க
17. இந்திய விவசாயக் கொள்கையை விளக்குக.
18. நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணையம் பற்றிய விபரம் தருக.

பகுதி இ

19. இந்தியாவின் அரசியல் மாற்றத்தை விவாதிக்க
20. இந்தியாவின் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை விவரிக்க
21 இந்தியாவின் நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களை விளக்குக
22 இந்தியாவின் எதிர்காலத் திட்டங்கள் யாவை?

பகுதி ஈ

23 20-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் சாதனைகளை விவாதிக்க.
24 இந்தியாவின் பொருளாதார மேம்பாட்டை விவரிக்க.

டாக்டர் இராஜேந்திர பிரசாத் (1884-1953) காந்தியவாதி சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் குடியரசுத் தலைவர். பதவி வகித்த காலம் (1950-62) 1962 ம் ஆண்டு பாரத் ரத்னா விருது பெற்றவர்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

2. டாக்டர் எஸ்.இராதாகிருஷ்ணன் (1888-1975) அறிஞர், தத்துவஞானி, எழுத்தாளர். இந்தியாவின் முதல் துணைக் குடியரசுத் தலைவர். இரண்டாவது குடியரசுத் தலைவர் (1962-67) இதற்கு முன்பு ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைகழகத்தில் பேராசிரியர் தலைவர் ஐ.நா. கல்வி சமூக மற்றும் பண்பாட்டுக் கழகம் 1954ல் பாரத ரத்னா விருது பெற்றவர்.

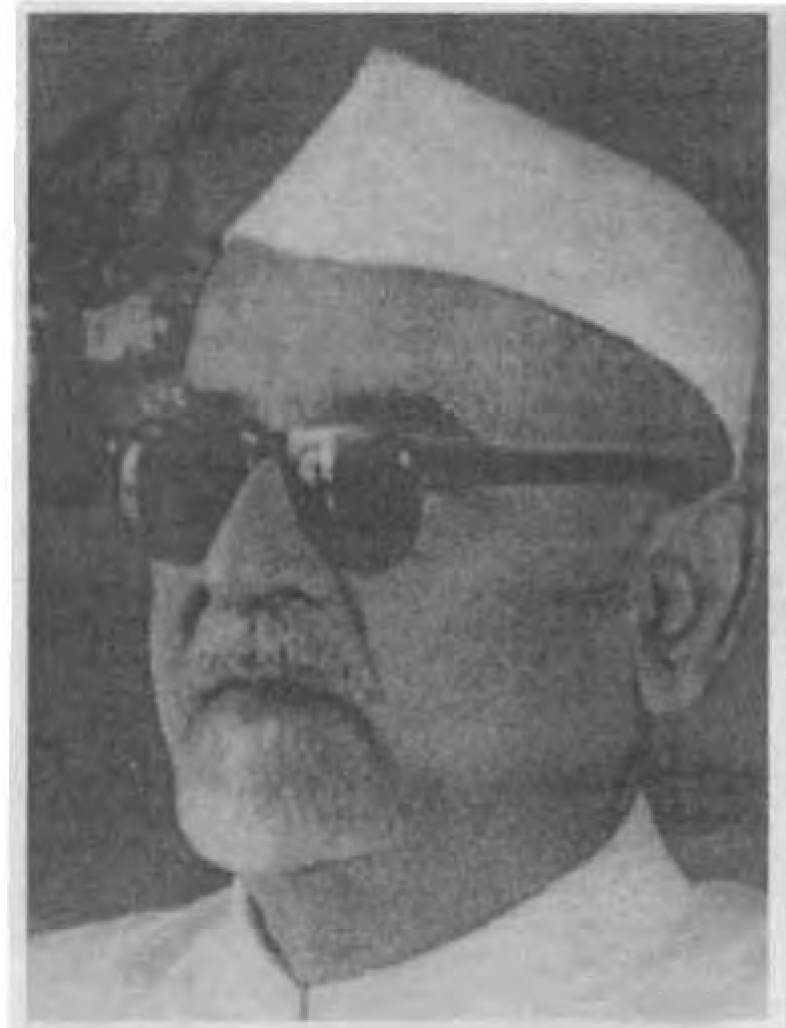

3. டாக்டர் ஜாகீர் உசேன் (1897-1969) தேசியவாதி மற்றும் கல்வியாளர். இரண்டாவது துணைக் குடியரசுத் தலைவர். மூன்றாவது குடியரசுத்தலைவர். (1967-69). 1963ல் பாரத் ரத்னா விருது வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டார்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

4. வி.வி.கிரி. (1894-1980) தொழிற்சங்கவாதி, மூன்றாவது துணைக் குடியரசுத்தலைவர். நான்காவது குடியரசுத்தலைவர். (1969-1974) குறுகிய காலம் (மே-ஜூலை 1969) குடியரசுத்தலைவர் (பொறுப்பு) பாரதரத்னா 1975ல் பெற்றார்.

5. எம்.ஹிதயதுல்லா (1905-92) சட்ட வல்லுனர். துணைக்குடியரசுத் தலைவர் (1979-84) உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியாகவும் இருந்தார். குறுகிய காலம் (ஜூலை-ஆகஸ்டு 1969) குடியரசுத்தலைவர்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

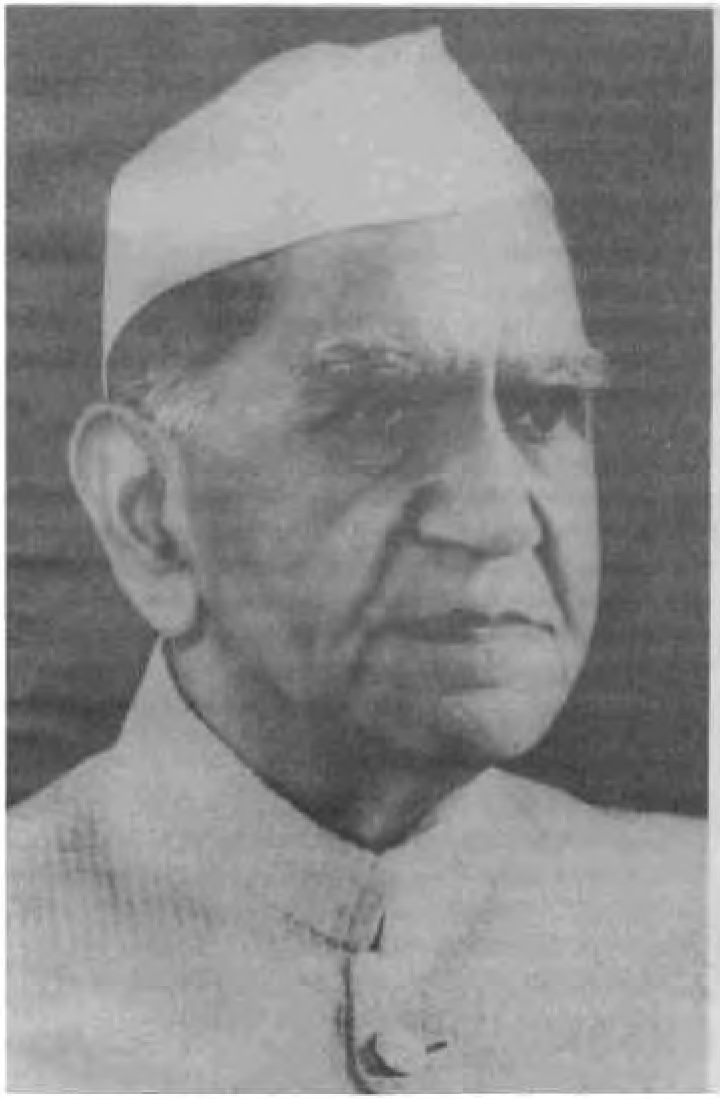

6. பக்ருதீன் அலி அகமது (1905-77) ஐந்தாவது குடியரசுத்தலைவர் (1974-77) இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர்.

7. பி.டி.ஜாட்டி (பிறந்தது 1912) துணைக்குடியரசுத் தலைவர் (1974-79) குடியரசுத் தலைவர் (பொறுப்பு) - (பிப்ரவரி-ஜூலை 1977) முதல் அமைச்சர் மைசூர் மற்றும் ஆளுநர் ஒரிஸ்ஸா

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

8. நீலம் சஞ்சீவ ரெட்டி (1913-96) குடியரசுத் தலைவர் (1977-82) முதல் அமைச்சர் ஆந்திர பிரதேசம் மத்திய அமைச்சர் மற்றும் மக்களவைத் தலைவர். சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தவர்.

9. கியானி ஜெயில் சிங் (1916-94) குடியரசுத் தலைவர் (1982-87) சுதந்திர போராட்ட வீரர். முதல் அமைச்சர் பஞ்சாப்.

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

10. ஆர்.வெங்கட்ராமன் (பிறந்தது 1910) குடியரசுத்தலைவர் (1987-92). துணைக்குடியரசுத்தலைவர் (1984-87) தொழிற்சங்கவாதி பாதுகாப்பு மற்றும் நிதித்துறை காபினெட் அமைச்சர் ஆக பணியாற்றியவர்.

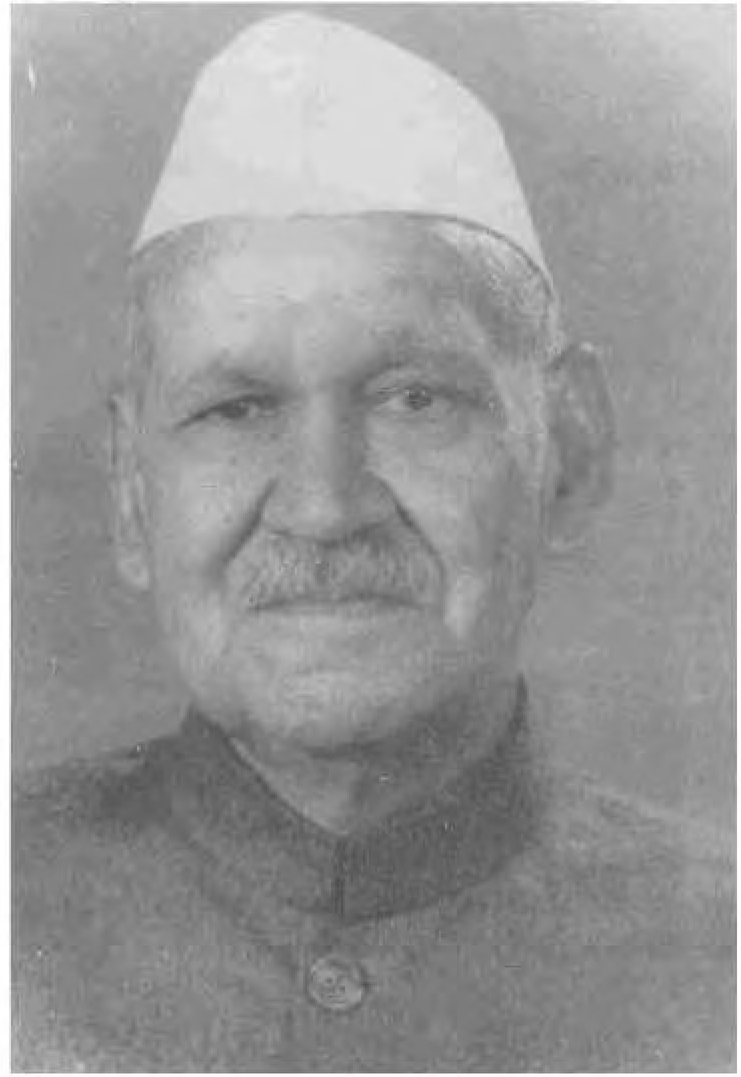

11. டாக்டர். சங்கர் தயாள் சர்மா (பிறந்தது 1919) அறிஞர். சுதந்திர போராட்ட வீரர். குடியரசுத் தலைவர் (1992-97) துணைக் குடியரசுத் தலைவர் (1987-92)

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

12. கே.ஆர்.நாராயணன் (பிறந்தது 1921) ஜூலை 1997ல் குடியரசுத் தலைவர் பதவி பொறுப்பேற்றார். துணைக்குடியரசுத் தலைவர் (1992-97) லண்டன், பொருளியல் பட்டம் பெற்று இந்திய வெளி உறவு பணித்துறையில் சேர்ந்தார். அரசியல் ஞானி மற்றும் கல்வியாளர் அயல்நாட்டு தூதுவர் ஆக சீனா-அமெரிக்காவில் பணியாற்றினார் கல்வியாளர்.

13. திரு. டாக்டர். எ.பி.ஜே.அப்துல் கலாம்

athiyamanteam.com | TNPSC Exam - Video Class+ Test Batch-| 8681859181

14 திருமதி பிரதிபா தேவசிங் பட்டீல்